

РЕШЕНИЕ

№ 4433

гр. София, 30.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав,
в публично заседание на 08.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **3051** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК, вр. чл.68, ал.1 ЗЗДискр.

Образувано е по жалба на М. В. Ц. от [населено място] против Решение №135/01.03.2022 г. по преписка №175/2017 г. на КЗД, четвърти специализиран постоянен заседателен състав, с което е установено че разпоредбата на §15, ал.1 от ПЗР на ЗИДЗСПЗЗ (ДВ, бр.61,2015 г.) във вр. чл.37и, ал. 1 и ал.4 от ЗСПЗЗ (редакция от ДВ, бр. 14/2015 г.) не представлява нарушение на чл.4, ал.2 от Закона за защита от дискриминация по признак „обществено положение“, че Министърът на земеделието не е извършил нарушение на чл.4, ал.2 от ЗЗДискр по признак „обществено положение“, че с прекратяване на договор за наем на земеделска земя от 22.06.2012 г. по отношение на М. В. Ц. не е извършен акт на дискриминация по признак „обществено положение“ от страна на Кмета на [община] и е оставена без уважение жалба с вх. №44-00-1409/15.05.2017 г. и допълнение към нея с вх. №44-00-1989/05.07.2017 г., подадени от М. В. Ц. от [населено място]. Оспорващият счита оспорения акт за незаконосъобразен, като навежда подробни съображения относно дискриминационния характер на §15, ал.1 от ПЗР на ЗИДЗСПЗЗ, като според него е налице дискриминацията между двете групи земеделски производители – животновъди и останалите земеделски производители, като е налице неравно третиране на земеделски производители, които не отглеждат пасищни животни, спрямо земеделско производители животновъди във връзка с отдаване под наем на земеделски земи, пасица и мери от общински поземлен фонд. В изпратена на 03.06.2022 г. молба твърди, че КЗД неправилно е конституирала като страна в

производството Кмета на [община], който няма отношение по поставените в жалбата въпроси. Според него казусът в настоящото производство е налице ли е дискриминация съгласно §15, ал.1 ПЗР на ЗИДЗСПЗЗ с въвеждането на измененията на чл.37и ЗСПЗЗ. Предвид това иска оспореното решение на КЗД да бъде отменено изцяло.

Ответникът, Комисия за защита от дискриминация, чрез процесуалния си представител юрисконсулт Б. Б., в съдебно заседание оспорва жалбата с доводи за нейната неоснователност. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна, Кмета на [община] в представен отговор изразява становище за неоснователност на жалбата по изложени съображения. Счита че Решение №135/01.03.2022 г. по преписка №175/2017 г. на КЗД е законосъобразно, правилно и обосновано, издадено при спазване на материалния закон и процесуалните правила, като излага подробни аргументи. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна, Министъра на земеделието, не е изразил становище по жалбата.

СГП не е взела участие в производството.

По делото са събрани писмени доказателства. Приложената в заверено копие образувана пред КЗД преписка №175/2017 г.

Административен съд - София-град, в настоящия съдебен състав, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, във връзка с доводите и твърденията на страните, приема за установено следното:

Производството пред КЗД е образувано по жалба с вх. №44-00-1409/15.05.2017 г. и допълнение към нея с вх. №44-00-1989/05.07.2017 г., подадени от М. В. Ц., за осъществено спрямо него нарушение на ЗЗДискр. В жалбата са изложени твърдения, че с приетото в края на 2015 г. изменение на Закона за собствеността и ползването на земеделски земи /ЗСПЗЗ/, според което, за да продължиш да участваш в програми за подпомагане на ЕС следвало всички земеделски производители, които не притежавали животни, да приведат договорите си в съответствие с новите изисквания на чл. 37и ЗСПЗЗ, а именно – да разполагат към 01.02.2016 г. със съответстващия на наетата площ брой собствени животни, е въведено по-неблагоприятно третиране на земеделските производители неживотновъди в сравнение със земеделските производители животновъди. По този начин всички земеделски производители, с изключение на животновъдите били ограничени да се възползват от посочените програми за подпомагане на площ. С това намира, че е осъществена дискриминация спрямо него, тъй като по този начин бил лишен от възможността да увеличи индивидуалните си доходи в противоречие на чл.39, т.1, б от ДФЕС. Нарушени били основни права на земеделските производители като например принципът на прозрачност и изискването за липса на дискриминация, заложен в съображение 4 и 7 на Регламент (ЕС) № 1306/2013, като и че при провеждането им не били спазени основни процесуални правила в административното право.

С Разпореждане № 614/05.09.2017г. па Председателя на КЗД е образувана преписка №175/2017 г. по жалбата на Ц. като с оглед оплакванията за дискриминация по признак „обществено положение" преписката е разпределена на Четвърти специализиран постоянен заседателен състав и е възложено на членовете на състава да определят председател и докладчик по преписката, който да започне процедура по проучване за изясняване на фактите и обстоятелствата от значение за случая. За

разпореждането жалбоподателят е уведомен на 15.09.2017 г., като му е указана доказателствената тежест за установяване на фактите, изложени в жалбата.

С Решение №46/26.01.2018 г. на КЗД, Четвърти специализиран постоянен заседателен състав, на основание чл.52, ал.2 от ЗЗДискр. във вр. с чл.70, ал.1 от ЗЗДискр. и чл.27, ал.2, т.6 и чл.130, ал.2 от АПК, е оставена без разглеждане жалба с вх. №44-00-1409/15.05.2017 г. и допълнение към нея с вх. №44-00-1989/05.07.2017г. и е прекратено производството по преписка №175/2017 г. по описа на КЗД. За да постанови този резултат Комисията с приела, че разпоредбата на чл.52, ал.2 ЗЗДискр. предвижда, че КЗД не образува производство, когато има заведено дело пред съд по същия спор.

С Определение №5456/04.09.2018 г. по адм. д. №6607/2018 г. на АССГ е отменено Решение №46/26.01.2018 г. на КЗД и преписката е върната за произнасяне по същество.

С Разпореждане №37/21.01.2019 г. на Председателя на КЗД е възобновено производството по преписка №175/2017 г., същата е разпределена на Четвърти специализиран постоянен заседателен състав, който е избрал председател на състава и докладчик.

Постановено е Решение №322/10.06.2020 г. на КЗД, с което Четвърти специализиран постоянен заседателен състав се е произнесъл, както следва: 1. Установява, че разпоредбата на §15, ал.2 от ПЗР на ЗИДЗСПЗЗ (ДВ, бр.61,2015 г.) във вр. чл.37и, ал. 1 и ал.4 от ЗСПЗЗ (редакция от ДВ, бр. 14/2015 г.) не представлява нарушение на чл.4, ал.2 от Закона за защита от дискриминация по признак „обществено положение“. 2. Установява, че с прекратяване на договор за наем на земеделска земя от 22.06.2012 г. по отношение на М. В. Ц. не е извършен акт на дискриминация по признак „обществено положение“ от страна на кмета на [община]. 3. Остава без уважение жалба с вх. №44-00-1409/15.05.2017 г. и допълнение към нея с вх. №44-00-1989/05.07.2017 г., подадени от М. В. Ц..

С Решение №1269/26.02.2021 г. по адм. д. №6672/2020 г. на АССГ е отменено Решение №322/10.06.2020 г. на КЗД поради нарушение на изискванията за форма на акта съгласно чл.59, ал.2 АПК и чл.66 ЗЗДискр., тъй като е налице съществено разминаване между мотиви и диспозитив и преписката е върната на КЗД за ново произнасяне в съответствие с мотивите на решението.

С Разпореждане №550/29.04.2021 г. на Председателя на КЗД е възобновено производството по преписка №175/2017 г. и същата е разпределена за разглеждане на Четвърти специализиран постоянен състав, който е избрал председател на състава и докладчик, видно от писмо №12-11-1727/18.05.2021 г. /лист 174 от делото/.

Жалбоподателят е уведомен за възобновеното производство и провеждането на процедура по проучване по реда на чл.55 ЗЗДискр. по преписка №175/2017 г. с уведомление изх. №44-00-1981/03.06.2021 г., получено от него на 07.06.2021 г. Като ответни страни в производството са конституирани Кмета на [община], уведомен с Уведомление изх. №16-15-259/21.06.2021, получено на 24.06.2021 г. и Министъра на земеделието, уведомен с Уведомление изх. №90-06-18/21.06.2021 г., получено на 24.06.2021 г.

След извършено проучване по преписката и разглеждането ѝ в открито заседание /л.218 по делото/, за което страните са уведомени, съставът е счел преписката за изяснена от фактическа и правна страна, поради което същата е обявена за решаване.

Постановено е процесното Решение №135 на КЗД, с което Четвърти специализиран

постоянен заседателен състав се е произнесъл, както следва:

I. Установява, че разпоредбата на §15, ал.1 от ПЗР на ЗИДЗСПЗЗ (ДВ, бр.61,2015 г.) във вр. чл.37и, ал. 1 и ал.4 от ЗСПЗЗ (редакция от ДВ, бр. 14/2015 г.) не представлява нарушение на чл.4, ал.2 от Закона за защита от дискриминация по признак „обществено положение“.

II. Установява, че с действията си министърът на земеделието не е извършил нарушение на чл.4, ал.2 от Закона за защита на дискриминация по признак „обществено положение“.

III. Установява, че с прекратяване на договор за наем на земеделска земя от 22.06.2012 г. по отношение на М. В. Ц. не е извършен акт на дискриминация по признак „обществено положение“ от страна на Кмета на [община].

IV. Остава без уважение жалба с вх. №44-00-1409/15.05.2017 г. и допълнение към нея с вх. №44-00-1989/05.07.2017 г., подадени от М. В. Ц. от [населено място].

В мотивите на решението е прието, с оглед фактическите твърдения в жалбата, че по същество се претендира дискриминационен характер на разпоредбата на §15, ал.1 ПЗР на ЗИДЗСПЗЗ (ДВ бр.61 от 2015 г.), вр. чл.37и, ал.1 и ал.4 ЗСПЗЗ (ДВ бр.14 от 2015 г.). Прието е, че фактическите оплаквания на жалбоподателя по същество са насочени срещу разпоредбата на §15, ал.1 ПЗР на ЗИДЗСПЗЗ, тъй като е регистриран земеделски производител, който не е спазил тази разпоредба да приведе в срок до 01.02.2016 г. договора си за наем на земеделски земи /пасище, мера/ в съответствие с изискванията на чл.37и, ал.1 и ал.4 ЗСПЗЗ, в резултат на което договорът му за наем е бил прекратен от Кмета на [община] на основание §15, ал.3 ПЗР на ЗИДЗСПЗЗ. В мотивите на решението е посочено, че съставът на КЗД е установил, че с изменението и допълнението на ЗСПЗЗ, обнародвано в ДВ бр.14 от 2015 г. е създадена нова процедура относно отдаването за ползване под наем или аренда на пасища, мери и ливади от ДПФ и О., в съответствие с която посочените се разпределят само на собственици или ползватели на животновъдни обекти с регистрирани пасищни селскостопански животни без провеждането на тръжна процедура. След като са изложени подробни мотиви защо разпоредбата на §15, ал.1 ПЗР на ЗИДЗСПЗЗ (ДВ бр.61 от 2015 г.), вр. чл.37и, ал.1 и ал.4 ЗСПЗЗ (ДВ бр.14 от 2015 г.) не е дискриминационна и не представлява нарушение на чл.4, ал.2 ЗЗД по признак „обществено положение“, е прието и че конституираните в производството ответници, по подробно изложени мотиви не са извършили дискриминация.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е депозирана от надлежна страна в законоустановения в чл.68, ал.1 ЗЗДискр. срок. Оспорващият е получил решението на 14.03.2022 г., а жалбата е постъпила на 28.03.2022 г. Следователно същата е процесуално ДОПУСТИМА. Разгледана по същество, настоящият съдебен състав я намира и за ОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно изричната разпоредба на чл.168, ал.1 АПК съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен, въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт, на всички основания по чл.146 АПК, като съгласно ал.2 на същия член съдът обявява нищожността на акта, дори да липсва искане за това.

Съдът счита, че оспореният административен акт е постановен от компетентен орган, в рамките на предоставените му правомощия, съгласно чл.47 от ЗЗДискр. Решаващият състав на КЗД е постановил процесното решение в съответствие с чл. 48, ал. 1 и ал. 3,

вр. чл. 54 от ЗЗДискр. Същото е подписано от всички членове на състава, съгласно разпоредбата на чл.64 ЗЗДискр.

Съдът обаче счита, че в хода на проведеното производство са допуснати съществени процесуални нарушения, основание за отмяна на оспорения акт.

Видно от мотивите на решението, съставът на КЗД правилно е определил, че предмет на спора е законова разпоредба, за която се твърди, че е дескриминационна. Неправилно обаче в тази връзка е конституирал страните в производството. Решението на КЗД, в което е обсъждано дали законови норми не нарушават забраната за дискриминация, е постановено без участието на надлежна страна - Народното събрание, което е органът, приемащ, изменящ, допълващ и отменящ законите в Р България съгласно чл. 84, т.1 от Конституцията на Р България. КЗД е нарушила чл.60, ал.2 ЗЗДискр, което в случая е съществено административнопроизводствено нарушение, тъй като именно Народното събрание като законодател и автор на посочените норми на ЗСПЗЗ в случай на преценка за дискриминационен характер на разпоредбите, е страната, спрямо която КЗД разполага с правомощията по чл. 65, т. 2 - 4 ЗЗДискр. Настоящият съдебен състав намира, че без участието на Народното събрание в производството пред КЗД, не би следвало да взема становище по останалите доводи относно материалноправната законосъобразност на оспореното решение на КЗД, тъй като това би означавало да извърши преценка дали Народното събрание е нарушило забраната за дискриминация без последното да е било страна в производството. Неучастието на надлежната страна в хода на проведеното административно производство е винаги основание за отмяна на оспорения акт и връщане на преписката за ново произнасяне.

Изложеното води до извод за нарушение на чл.146, т. 3 АПК, което е самостоятелно основание за отмяна на акта. Без участието на надлежна страна в производството се ограничават нейните права да се запознае с административната преписка, да дава становища, да сочи доказателства, да участва в помирително производство и в заседанията на Комисията. Преписката следва да бъде върната за ново разглеждане, при съобразяване на указанията по тълкуването и прилагането на закона, а именно: Следва да бъде конституирано като надлежен ответник Народното събрание, на което да се предостави възможност за участие в производството; след приключване на производството съставът на КЗД следва да издаде мотивирано решение, като обсъди всички относими към спора факти и изложи мотиви по същество на спора.

С оглед изхода на делото жалбоподателят има право на присъждане на разноски. Доколкото в настоящото производство от същия не са претендирани такива, не следва да се присъждат.

Водим от гореизложеното и на основание чл.173, ал.2 АПК Административен съд - София-град, II отделение, 52 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение№135/01.03.2022 г. по преписка №175/2017 г. на КЗД, Четвърти специализиран постоянен заседателен състав, с което е установено че разпоредбата на §15, ал.1 от ПЗР на ЗИДЗСПЗЗ (ДВ, бр.61,2015 г.) във вр. чл.37и, ал. 1 и ал.4 от ЗСПЗЗ (редакция от ДВ, бр. 14/2015 г.) не представлява нарушение на чл.4, ал.2 от Закона за защита от дискриминация по признак „обществено положение“, че Министърът на земеделието не е извършил нарушение на чл.4, ал.2 от ЗЗДискр по

признак „обществено положение“, че с прекратяване на договор за наем на земеделска земя от 22.06.2012 г. по отношение на М. В. Ц. не е извършен акт на дискриминация по признак „обществено положение“ от страна на Кмета на [община] и е оставена без уважение жалба с вх. №44-00-1409/15.05.2017 г. и допълнение към нея с вх. №44-00-1989/05.07.2017 г., подадени от М. В. Ц. от [населено място].

ИЗПРАЩА преписката на Комисията за защита от дискриминация за ново произнасяне по жалба с вх. №44-00-1409/15.05.2017 г. и допълнение към нея с вх. №44-00-1989/05.07.2017 г., подадени от М. В. Ц. от [населено място], при спазване на задължителните указания по прилагането на закона, дадени в мотивите на настоящото решение.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от уведомяване на страните, на които на основание чл.138, ал.3 АПК да се изпрати препис от същото.

СЪДИЯ: